Від криниці до городу
Ніс Павлуша в відрах воду.
А за ним аж із воріт
Вистрибом Марічка вслід.

— А чого це ти, Павлушо,
В ямку воду ллєш під грушу?
Зацікавилась мала.
— А для того, щоб росла!

Вранці глянула Марічка,
Чи у діжці є водичка
І чи мами тут нема,
Й поливать давай сама.

Набирає воду з діжки
Й вилива собі на ніжки
Не один раз і не два —
Полива і полива...

Чує, мама грима строго:
— Ти чому це і для чого?! —
І всміхнулась їй мала:
А для того, щоб росла!